

Język starożytny: SCS - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Język starożytny: SCS
Kod przedmiotu	09.5-WH-KBRP-SCS-Ć-S14_gen157HZ
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Komunikacja biznesowa w języku rosyjskim
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Małgorzata Łuczyk, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przedmiot ma na celu (poprzez wykształcenie podstawowych umiejętności wyjaśniania wybranych zjawisk fonetycznych procesami historycznymi) dać studentom niezbędne podstawy do studiów w zakresie gramatyki historycznej języka polskiego, rosyjskiego i innych języków słowiańskich, a także w zakresie gramatyki porównawczej języków słowiańskich. Celem nadrzędnym jest ukazanie wspólnoty językowej Słowian.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

Wiadomości ogólne o języku scs.: znaczenie języka staro-cerkiewno-słowiańskiego; działalność Cyryla i Metodego. Pismo scs.; zabytki napisane głagolicą i cyrylicą. Język scs. na tle innych języków słowiańskich i indoeuropejskich. Stosunek języka scs. do języka prasłowiańskiego. Wartość głoskowa liter, zasady czytania i transkrypcji tekstu cyrylickiego. Ogólna charakterystyka systemu fonologicznego scs.: samogłoski, sonanty, spółgłoski; pochodzenie głosek scs. z ps. i pie. Prawo otwartej sylaby. Stosunki prozodyczne: iloczas, akcent, intonacja. Zmiany fonetyczne w grupach z j i w grupie k’t’ (g’t’). Połączenia samogłosek o, e ze spółgłoskami płynnymi przed spółgłoskami (*tort, *tolt, *tert, *telt). Zmiany w zakresie samogłosek jerowych: zanik i wokalizacja jerów. Sonanty. Alternacje wokaliczne: apofonia ilościowa i jakościowa. Alternacje spółgłoskowe. Zmiany w grupach głoskowych (asymilacja, dysymilacja, uproszczenie, redukcja, kontrakcja). Podstawowe wiadomości o fleksji i wybranych zagadnieniach składni języka scs.

Metody kształcenia

Wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielna praca z podręcznikiem, praca w zespole), praca z tekstem źródłowym (indywidualna i zespołowa).

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma świadomość złożonej natury języków słowiańskich oraz historycznej zmienności ich znaczeń.	KN1_W10	- aktywność w trakcie zajęć - odpowiedź ustna - praca kontrolna	Ćwiczenia
Student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.	KN1_K01	obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywności na zajęciach oraz kontroli bieżącej (prace kontrolne i wypowiedzi ustne).

Literatura podstawowa

- Cz. Bartuła, *Podstawowe wiadomości z gramatyki staro-cerkiewno-słowiańskiej*, Warszawa 2006.
- T. Brajerski, *Język staro-cerkiewno-słowiański*, Lublin 1990.
- L. Moszyński, *Wstęp do filologii słowiańskiej*, Warszawa 2006.

Literatura uzupełniająca

1. J. Kobylińska, *Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego z ćwiczeniami*, Kraków 1980.
2. T. Lehr-Splawiński, Cz. Bartula, *Zarys gramatyki języka staro-cerkiewno-słowiańskiego na tle porównawczym*, Wrocław 1976.
3. Z. Stieber, *Zarys gramatyki porównawczej języków słowiańskich*, Warszawa 2005.
4. Г.А. Хабургаев, *Старославянский язык*, Москва 1974.
5. Т.А. Иванова, *Старославянский язык*, Санкт-Петербург 2000.

Uwagi

Przedmiot może być również prowadzony w języku rosyjskim.

Zmodyfikowane przez dr Aleksandra Urban-Podolan (ostatnia modyfikacja: 02-09-2016 17:30)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ